

med Pensionsberettigelse. Jeg skal nu ligesaa bestemt udtale, at en saadan klar og utvetydig Mening kan der ikke ligge i disse Bestemmelser i Værnepligtsloven, hvad der vil være indlysende, deels naar man tager Hensyn til selve de der brugte Udtryk, deels naar man erindrer, at dette Spørgsmaal ikke, saavidt jeg veed, har været under nærmere Overveielse ved Behandlingen af Værnepligtsloven, og deels endelig, naar man seer hen til, at en Deel af de ærede Medlemmer, der tilligemed mig udgjøre Fleertallet, og som have erklæret sig for, at dette Spørgsmaal ikke saa aldeles utvivlsomt er blevet afgjort ved Værnepligtsloven, ere Jurister, der som saadanne ere i Besiddelse af den Egenkab, som jeg mulig maatte mangle, skarpt at kunne opfatte disse Udtryks rette Betydning. Jeg gaaer ud fra, at man maa lade det staae hen, hvorledes man skal opfatte dette Forhold, idet der ingenlunde paa de paagjældende Steder er talt om „fast Ansættelse“, medens netop „fast Ansættelse“ er det Udtryk, der er brugt i alle vore Lønningslove, naar der er Tale om Ansættelse med Pensionsret. Men ikke engang dette vil jeg sige er det Afgjørende for mig; thi det er min Mening, at selv om det skulde være saa aldeles utvivlsomt, som den ærede foregaaende Taler (Rimestad) har troet, saa ere vi nu kunne saa vidt i Behandlingen af samtlige de os forelagte Lønningslove og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, at man meget vel kan være naaet til at betragte enkelte Spørgsmaal paa en noget anden Maade end tidligere. Det er Noget, der gaaer gennem samtlige de Forhandlinger, der i Lønningsudvalget have fundet Sted med Hensyn til de foreliggende Lønningslove, at flere blandt Udvalgets Medlemmer — ja, jeg troer, at jeg kan sige, et Fleertal af dem — have ladet det være sig særdeles magtpaaliggende at undgaae fast Ansættelse med Pensionsret overalt, hvor det paa nogen Maade kan lade sig gjøre. Jeg troer, at Repræsentationens Fleerhed mere og mere kommer ind paa den Betragtning, at vor Pensionsbyrde er bleven saa stor, at det er nødvendigt at gjøre en Svingning og i Fremtiden fastsætte vore Lønningslove saaledes, at denne saa overordentlig store Byrde — dog kun

ganske efterhaanden — kan blive formindstet; det vil ogsaa vise sig, naar Lønningsudvalgets Betænkninger over de forefjellige Lønningslove komme frem, at der vil foreligge flere Forslag, der gaae i denne Retning. Nu forekommer det mig, at det vilde være ganske forunderligt, om man ved denne Leilighed vilde gaae i en ganske modsat Retning og sige, at en vis Klasse af Embedsmænd, som i den sidste Snees Aar have bestyret deres Embeder ligesaa godt som alle Andre — det er jo gaaet udmærket —, uden at de have haft fast Ansættelse, nu skulde have det, især naar vi paa samme Tid søge at undgaae at give fast Ansættelse overalt, hvor det kan lade sig gjøre. Dette kan efter min Opfattelse ikke forenes med, at man dog ved Fastsættelsen af disse Lønningsbestemmelser i det Hele maa gaae frem efter disse Principer; thi her kommer man virkelig i stor Modsigelse med sig selv. Jeg kan derfor vel sige vedkjende mig, at det uden Hensyn til, hvorledes man vil fortolke eller er berettiget til at fortolke Værnepligtslovens Bestemmelse, er min bestemte Mening, at vort Udskrivningsvæsen, som i den sidste Snees Aar er blevet bestridt af constituerede Embedsmænd uden Pensionsret, ogsaa i Fremtiden maa kunne beskrives paa samme Maade. Der kom en Uttring frem, som jeg egentlig ikke strax forstod, med Hensyn til den Grund, der skulde ligge paa Bunden af dette Forslag om ikke at give fast Ansættelse. Man har foreslaaet Constitution foreløbig, siges der nemlig, for at bringe de paagjældende Embedsmænd ind paa dette Hospital, eller for at dette Universalmiddel, som man har kaldt det, nemlig Afdraget til Livrente skulde kunne finde Anvendelse her. Jeg tilstaaer, at jeg strax studsede over at høre, at dette skulde være Meningen; thi jeg er som bekjendt en Modstander af disse Afdrag for derfor at anskaffe Livrenter, og jeg kan virkelig ikke see, at der af Hensyn til disse Livrenter skulde være nogen særlig Grund til at stemme for det Forslag, som jeg har været med til at stille. Men jeg er ved disse Uttringer bleven opmærksom paa, at der virkelig for Thinget er betydelig Grund til at stemme med Fleertallet. Jeg er bleven opmærksom paa, at Loven om de almindelige Lønningsbestemmelser,